

IntervOcaal viert een verdiend feest

Na het winnen van de Award voor Verdraagzaamheid, hadden we op 20 november een bijzondere en feestelijke repetitie. Thea en Frank waren met hun instrumenten ook aanwezig.

Voor de pauze hadden we bezoek van een aantal immigranten die met hun integratietraject bezig waren. We begonnen met gezellig een kop koffie of thee met zijn allen. Daarna lieten we de immigranten kennismaken met onze muziek, om daarbij ook voor hen nieuwe klanken als de sch te kunnen oefenen.

Als warming-up deden we onder andere een aantal oefeningen met klappen, wat onder de immigranten een aantal verbaasde blikken opleverde. Vervolgens zongen we een aantal nummers in verschillende talen, waarbij het leuk was om bij enkele immigranten veel enthousiasme te zien. Ik vond het wat lastig om te merken dat sommigen niet helemaal wisten hoe het er in een koor aan toe ging en ze bijvoorbeeld door het zingen heen praatten, maar de mensen die wel enthousiast meededen maakten een hoop goed. Helemaal mooi om te zien was dat sommige immigranten enkele nummers meezongen en soms nog meer kenden dan wij, zoals bij Fog Elna Khel en Chegenas. Voor een Indonesische vrouw zongen we Waktu Padong Padi, wat ze enthousiast met ons meedeed. Een vrouw uit een ander land begon een solo en kreeg later hulp van haar landgenoten. Behalve Nederlands zongen we ook Twents met Heftantattat, waarbij de klanken van het kloppende hart zowel bij de IntervOcalers al de immigranten een uitgebreide glimlach veroorzaakte. Bij ons lied Blij in Enschede hadden we een aantal mooie verhalen te vertellen. Bij het nummer Freedom is coming lukte het een enkele immigrant om mee te zingen, al ging dit wel een beetje onwennig. Andere nummers die we zongen waren onder andere Bebek, Lembe Lembe en Come with me my love. Voordat de immigranten in de pauze vertrokken, bedankte hun docent ons. Hij vertelde dat we als koor lieten zien dat je je kunt aanpassen aan je omgeving, maar je tegelijk wel jezelf kunt blijven.

Het werd tijd voor feest, dat begon met het aansnijden van de taart door Diet. Op de taart stond een foto van het bestuur bij de uitreiking van de Award voor verdraagzaamheid. Diet sprak hierbij mooie woorden dat we een koor van verbinding zijn en hoe we het allemaal samen doen. Bij de nodige hapjes en drankjes gebeurde er nog iets leuks: we kregen opnames te zien van de uitreiking van de award, waarbij onder andere onze koorpresentatie voorbij kwam. Hierna brak het moment van het bekendmaken van de winnaar aan, waarbij ik misschien wel net zoveel spanning voelde als het bestuur op 16 november gevoeld moet hebben. Toen "Wereldmuziekkoor IntervOcaal" werd uitgesproken, hebben we in Prismare in ieder geval uitgebreid gejuicht! Wat mogen we trots zijn om deel uit te mogen maken van dit geweldige koor.

Titia van Hooijdonk